

Тема: Особливості розведення хутрових звірів.

План:

- 1. Методи розведення звірів.**
- 2. Відсадка і вирощування молодняку.**

1. Методи розведення звірів.

Методи розведення. Основний метод розведення у клітковому звірівництві - *чистопородне*, яке сприяє удосконаленню забарвлення і отриманню однорідних звірів, особливо серед кольорових форм.

Вищою формою є розведення за лініями - групами тварин, які походять від самця-родоначальника і схожі з ним за основними господарсько-корисними ознаками. Щоб одержати однотипне потомство, до самців підбирають відповідних їм самок.

Другий метод розведення - схрещування. Його застосовують для збагачення спадковості тварин, підвищення їх якості, життєздатності, одержання нових забарвлень. *Промислове схрещування* застосовують для отримання шкуркової продукції різного забарвлення. *Поглиналине використовують* для поліпшення основних ознак породи або групи тварин. Суть у тому, що на плем'я залишають самок, одержаних від спаровування в кількох поколіннях з самцями поліпшуючої породи. *Ввідне необхідне* для часткового поліпшення звірів певної породи при можливо повнішому збереженні типу і основних переваг цієї породи. Помісі I покоління і далі спаровуються з самцями основної породи. *Відтворне схрещування* є найскладнішим в застосуванні, використовується при виведенні нових порід. Буває просте і складне.

Гібридизація. Вперше лисо-песцеві гібриди були одержані І.Д. Старковим у 1940 р. Матір'ю була сріблясто чорна лисиця. Щенята, що народились, представляли собою проміжну форму між лисицею і песцем. В теперішній час схрещують білих, голубих і вуалевих песців з червоною, сріблясто-чорною і іншими лисицями. Залежно від підбору пар одержують потомство з шкурками широкої кольорової гами, які ціняться в декілька разів дорожче вихідних форм. Лисо-песцеві гібриди плодючі, що використовується в деяких країнах (Фінляндія) для прискореного виробництва хутра.

Вчені одержали гібриди і в гризунів. Західнонімецький звіровод Крінгс працював двадцять п'ять років над схрещуванням різних гризунів і одержав нового звірка під назвою "мура", хутро якого високоякісне. За описом Крінгса "мура" - невелика тварина, з хутром різного забарвлення-коричневого, сіро-коричневого, голубого, білого, що має довжину тіла від 25 до 35 см, статевій зрілості досягає у віці 4-х місяців, дає 4 приплоди в рік при плодючості 8-10 щенят в приплоді.

2. Відсадка і вирощування молодняку

У період вагітності самкам необхідно згодовувати тільки доброякісні корми. Звірів не слід непокоїти. За декілька днів до початку щеніння самок проводять ретельне очищення будиночків і вистилають їх сіном, соломою, стружкою. Після щеніння самок гнізда оглядають у перший же день, а в період лактації - періодично. Щенят відсаджують через 40-45 днів (у всіх звірів одночасно) і розсаджують, як правило, по двоє в клітку.

Основні правила вирощування щенят після відсадження зводяться до повноцінної годівлі, спостереження за ростом і розвитком молодняку. Маса тіла у звірів основного стада (контрольні групи) визначають з червня по листопад.

Забійний молодняк песців доцільно вирощувати в затемнених шедах, що забезпечує більш раннє дозрівання волосяного покриву (на 30-45 днів) і знижує собівартість продукції за рахунок скорочення періоду годівлі звірів.

В останні роки в господарстві розводять норок різних порід і типів - стандартну темно-коричневу, стандартну коричневу ("дику"), сріблясто голубу, сапфір.